

Projeće, 2 (1940-1941) 2

Other document types / Ostale vrste dokumenata

Publication year / Godina izdavanja: **1940**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:116:011318>

Rights / Prava: [In copyright/Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-25**

Repository / Repozitorij:

[Academy of Music University of Zagreb Digital Repository - DRMA](#)

ZAŠTIĆENO

u gotovu

PROLJEĆE

OMLADINSKA GLAZBA

UREDNIK: SLAVKO MODRIJAN

SADRŽAJ:

J. Runjanin — Z. Grgošević:	13. Lijepa naša domovino
V. Novak — S. Modrijan:	14. Hrvatskoj
I. pl. Zajc — Z. Grgošević:	15. Živila Hrvatska
I. pl. Zajc — S. Modrijan:	16. Poputnica hrvatskog doma
V. Novak — Z. Grgošević:	17. Pozdrav domovini
* * — Z. Grgošević:	18. Vilo Velebita
V. Novak — Z. Grgošević:	19. Bog i Hrvati
I. pl. Zajc — Z. Grgošević:	20. U boj!
I. pl. Zajc — S. Modrijan:	21. Zrinsko-Frankopanka
I. pl. Zajc — S. Modrijan:	22. Na vojsku
F. S. Vilhar — Z. Grgošević:	23. Hrvatska davorija
* *	24. Junak iz Like
N. Břiza:	25. Oj, Hrvati, oj, junaci
V. Lisinski:	26. Prosto zrakom
* *	27. Hrvatska davorija
Dr. M. Lepeš:	28. Dubrovniku
* *	29. Graničar
* *	30. Oj, Hrvati!
* *	31. Mi smo, braćo, hrvatskog
* *	32. Oj, Hrvatsko, oj!
F. Livadić — Z. Grgošević:	33. Još Hrvatska ni propala

GODINA II.

SVEZAK II.

ZAGREB, ŠKOLSKA GODINA 1940-41.

**Omogućimo hrvatskoj omladini
pjevanje hrvatskih domoljubnih
pjesama u domu i školi**

**Sakupljajmo narodne dječje
brojalice, pjesmice i igre**

**Širite hrvatsku domoljubnu pjesmu
kroz sela i gradove naše domovine**

**Ovome broju prilažemo čekovne
uplatnice, pa Vas molimo, da nam
pošaljete predplatu. - Broj našeg
čekovnog računa je 31.611**

**Uredništvo »Proljeća«:
Zagreb, Zrinski trg 10, priz. desno,
a uredovno vrijeme je dnevno od
17 do 19 sati**

**Širite »Proljeće« među omladinom
i odraslima, jer je to potreba, a
time i dužnost sviju nas**

PROLJEĆE izlazi jedamputa mjesечно osim školskih praznika. Cijena pojedinog svjeska 10 Din, godišnja pretplata 60 Din. — Uredništvo PROLJEĆA, Zagreb, Zrinski trg broj 10, telefon broj 80-02. — Vlasnik, izdavač i odgovorni urednik: SLAVKO MODRIJAN, Zagreb, Rakovčeva ulica broj 21. — Tisk Zadruga tiskare Narodnih Novina, Zagreb, Frankopanska ulica broj 26. Za tiskaru odgovara Andelko Delak, Zagreb, Vukotinovićeva 7.

PROLJEĆE

OMLADINSKA GLAZBA

Godina II.

Svezak II.

KNJIZNICA
MUZIČKE AKADEMije U ZAGREBU

Broj: 799

Od srca - srcu!

HRVATSKA OMLADINO, EVO TI
PRUŽAM Pjesme tvojih dičnih
pređa, da ih svakom zgodom
pjevaš, usadiš ih u svoja srca,
saživiš se s njima i tako se od-
gojiš za valjana člana svoga
nroda. Sve te pjesme plod su
iskrenih osjećaja prema majci
hrvatskoj, što nam neポbitno
potvrđuje činjenica, da one žive
već jedno čitavo stoljeće u sr-
cima naših pređa. — Od početka
prošlog stoljeća pa do danas
prate hrvatske sinove i kćeri
u borbi za svoja prava, pa ih
evo dajem vama drage sestre i
braćo, kao budućim nosiocima
hrvatstva, da odzvanjaju u va-
šim mladim srcima u današnje
odsudne dane, kada hrvatski
narod konačno kroči svom vje-
čitom i jedinom idealu — svojoj
hrvatskoj.

RAZVOJ HRV. DOMOLJUBNE PJESME

Hrvatski narod, od prvih dana kada je došao u današnje krajeve, vodi borbu za opstanak. Ratujući iz godine u godinu s raznim narodima, nije se mogao kulturno razvijati kao ostali evropski narodi. Zato i ne nalazimo u Hrvatskoj nikakvog umjetničkog života, da o glazbenom i ne govorimo. Glavna zadaća Hrvatske bila je, da dade što veći broj vojnika.

U početku 19. stoljeća počeo se razvijati glazbeni život naročito po gradovima, dok je narodna pjesma živjela u seljačkom dijelu naroda. Zagrebački biskup Maksimilijan Vrhovac izdao je proglašenje na svećenstvo, da sakuplja narodne pjesme. U svom dvoru sakupljavao je istaknute gradane i kod svakog takvog sastanka bio je izведен glazbeni program. U njegovom primjeru ugledali su se hrvatski velikaši, koji su u svojim dvorovima priredivali glazbene produkcije. Glazbeni život u Hrvatskoj počeo se je naglo razvijati i u to vrijeme predložio je tajnik i virtuoz grafa Erdödića Gj. Wiesner pl. Morgenstern biskupu Vrhovcu, prepoštu Alagoyiću i kanoniku grofu Sermageu osnivanje filharmoničkog društva koje je osnovano i potvrđeno od vlasti 5. V. 1827.

Ilirski pokret znatno se raširio. Okupili su se hrvatski pjesnici i skladatelji i stvarali iskrenom voljom i zanosom pjesme, kojima će buditi narodnu svijest u Hrvatskoj. Autori mnogih pjesama i budnica nisu ni pjesnici ni skladatelji, već ljudi čvrste volje, koji nastoje, da svaki doprinese pri stvaranju novog života u Hrvatskoj. Te pjesme pjevali su pojedini pjevači između činova raznih predstava, koje su davale u Zagrebu razne strane kazališne družine. Narod je hrlio na te predstave, kad god je znao, da će čuti pjesmu na svom materinjem jeziku. Prigodom pjevanja prvih hrvatskih pjesama na javnim priredbama bilo je neopisivo oduševljenje hrvatskih rodoljuba, pa su pojedini pjevači morali ponavljati neke pjesme i po deset puta. Zanos hrvatskih rodoljuba bio je tako velik, da je prvo strah voda pokreta, da će slušaoci isfućkati pjevače, koji će pjevati na hrvatskom jeziku, potpuno otpao i godine 1838. priredio je grof Janko Drašković prvi koncerat, na kojem su pjevane samo njemačke i talijanske pjesme na hrvatskom jeziku.

Uz osnovano filharmoničko društvo iz kojeg se razvio Glazbeni zavod, osnovano je i prvo pjevačko društvo u bogoslovskom sjemeništu god. 1836. pod imenom »Kolo mladih rodoljuba«, a svrha mu je bila širenje crkvene i narodne pjesme. Društvo je imalo pjevački zbor i orkestar.

Najistaknutiji ilirski skladatelji bili su: Ferdo Livadić 1798. do 1878., O. Fortunat Pintarić 1798.—1867., Ivan Padovac 1800.

do 1873., Karlo barun Prandau 1793.—1865., Juraj Wisner pl. Morgenstern 1783.—1855., Pavao Stoos 1806.—1862., Mijo Hajko 1820.—1848., Ferdo Rusan 1810.—1879., Vatroslav Lisinski 1819.—1854. i mnogi drugi.

Kruti apsolutizam i centralizam 1848. uništilo je sve tekovine ilirskog pokreta... i počeo je opet živjeti tudinski govor — madarski i njemački. Razničan je hrvatski sabor, onemogućen svaki javni rad, ali vlastskog naroda živjela je ljudska riječ. Iza 1860. počeo se hrvatski život ponovno buditi silnim zanosom u svim slojevima hrvatskog naroda. Godine 1861. proglašio je sabor kazalište zemaljskim zavodom i odredio mu godišnju potporu od 1500 forinti. Vodili su ga Freudenreich dramaturg i Demeter intendant, koji su pozvali proslavljenoga Zajca, da dode u Zagreb i preuzme vodstvo orkestra i Glazbenog zavoda. Zajc se je odazvao tom pozivu, došao u Zagreb i svojim talentom i marljivosti udario je solidne temelje Glazbenom zavodu i hrvatskoj operi.

U ovo novo doba hrvatskog glazbenog života osnivali su se po svim većim mjestima u cijeloj Hrvatskoj pjevački zborovi, čija je zadaća bila da u najužoj saradnji sa Zagrebom bude nacionalnu svijest u svojoj sredini. U to vrijeme osnovano je mnogo pjevačkih društava od kojih ćemo spomenuti samo najistaknutije: *Vijenac* Zagreb, *Zora* Karlovac, *Kolo* Zagreb, *Zvono Križevci*, *Sloga* Zagreb, *Sloboda* Zagreb, *Jeka Samobor*, *Rodoljub Virovitica*, *Sv. Cecilija Korčula*, *Zvonimir* Split, *Nada Mitrovica*, *Hrvoje* Mostar, *Vlašić* Travnik, *Gundulić* Dubrovnik, *Lipa Osijek*, *Zrinjski* Osijek, *Mladost* Zagreb, *Reljković* Vinkovci, *Tomislav Županja*, *Zvonimir* Babina Greda, *Zoran Ćićarić* Zadar, i drugi. Ovako veliki broj pjevačkih društava u svim krajevima Hrvatske, dao je poticaja hrvatskim skladateljima svoga vremena za skladanje raznih zborova. U tom razdoblju nastali su i ovi zborovi koje donosimo u ovom broju »Proljeća«.

Najistaknutiji skladatelji ovoga doba bili su: Ivan pl. Zajc, Đuro Eisenhut, Ante Stöhr, Vatroslav Kolander, Vjekoslav Klaić, Franjo S. Vilhar Kalski, Tomo Šestak, Vjenceslav Novak, Šandor Bosiljevac, Franjo Krežma, Nikola pl. Faller, Mijo Majer, Stjepan pl. Hadrović, Dr. Josip Florschütz, Vladoje Bersa, Vilko Novak, Antun Vanačić, Crećko Albini, Vjekoslav Rosenberg Ružić, Ivan Muhić, Vladimir Stahuljak, Josip Canić, Andro Mirtrović i drugi.

Svestranom suradnjom literata, skladatelja, kazališta, glazbenog zavoda i raznih pjevačkih društava ovoga doba dala je sve uvjete za razvitak savremene glazbene kulture.

VATROSLAV LISINSKI

Vatroslav Lisinski je najveći skladatelj ilirskog doba.

Glazbu je počeo učiti kao srednjoškolac kod raznih učitelja (Rešl, M. Sojke i J. Wiesner-Morgenstern), a nakon svršenog prava posao je u Prag, da se usavrši u glazbi. Kao srednjoškolac ostao je bez roditelja, pa su imućniji hrvatski rođaci sakupili potrebna novčana sredstva, koja su mu trebala za život u Pragu. Kad se vratio iz Praga bio je državni administrativni čovnik i nadzornik glazbenih učionica u »Muskvereinu«. Ta je služba bila počasna. Da dode do sredstava za život morao je privatno podučavati omladinu u glasoviru i teoriji. Rodio se u Zagrebu 8. VII. 1819., a umro je 31. V. 1854. godine.

Lisinski je počeo stvarati u doba, kada je bila hrvatskim preporoditeljima najpotrebitija suradnja što većeg broja ljudi, a naročito literata i skladatelja. Po svojoj naravi bio je povučen i skroman, pa su morali pokretači ilirskoga preporoda na njega djelovati, da i sam stvara i time sudjeluje u narodnom pokretu. Na sveučilištu upoznao se s Albertom Štrigom, velikim rodoljubom i vanrednim organizatorom. Nakon dugog nagovaranja pristane Lisinski i Štriga mu doneše pjesmu »Iz Zagorja« od Štosa da ju uglasbi. Još istog dana bila je skladba gotova. Na taj napjev spjevalo je kasnije Dimitrije Demeter pjesmu »Prosto zrakom«, koja se i danas pjeva. Štriga je odlučio, da tu pjesmu nauči sva hrvatska omladina i u tu svrhu sazove sastanak u šumi Tuškanac, (koja još nije bila perivoj). Tu se je okupilo nekoliko stotina omladine i starijih, koji su s oduševljenjem pjevali hrvatske rodoljubne pjesme. Lisinski, potaknut tim uspjehom, skladao je veoma mnogo domoljubnih pjesama, od kojih su najpoznatije: »Oj talasi«, »Dusi, koji narod svoj ljube«, »Sat udara, braćo mila«, »Il je možno il ne možno« i t. d.

Hrvatske domoljubne pjesme pjevale su se između činova raznih opernih predstava stranih kazališnih družina. — Veliko oduševljene kojim je primalo općinstvo nastojanja svojih preporoditelja ponukalo je ilirske pravake na stvaranje hrvatske opere.

Dimitrije Demeter napisao je libreto pod naslovom »Ljubav i zloba«. Lisinski se sa zanosom bacio na posao i skladao je prvu hrvatsku operu, koja je bila izvedena 4. travnja 1846. Drugu operu, također na riječi D. Demetra pod naslovom »Porin« skla-

13. LIJEPА НАША DOMOVINO

(A.Mihanović)

Svečano

Josip Runjanin - Zlatko Grgošević

1. Lije-pa na - ša
2. Te - ci Sa - vo, do-mo-vi - no, —
oj ju - nuč-ka ze-injo mi - lo!
Dra-vo, te-ci, — nit ti Du-nuv si - lu qu - bi.

Sta-re sla - ve dje-do - vi - no, — da bi va - zda sretna bi - la! —
Kud li šu - miš svije-tu re - ci, — da svoj na - rod Hr-vat lju - bi. —

Mi - la ka - no si nam slo - una, mi - la si nam ti je - di - na;
Dok mu nji - ve sun - ce gri - je, dok mu hrašće bu - ra vi - je,

mi - la ku - da si nam ra - una, — mi - la ku - da si pla - ni - na!
dok mu mr - tue grobak rri - je, — dok mu ži - vo sr - ce bi - je. —

14. HRVATSKOJ

(Dr. Ivan Zahar)

Vilko Novak - Slavko Modrijan

Osjećajno

Tuoj bi - ser kro - sni tu - di su gu - sa - ri po - o - te - li,
a ti si ta - ko mir - no po to - ku uje - kou pu - to - va - la
Umjereno cresc.
molto
sta - rib. Do - mo - vi - no, do - mo - vi - no, ni za kog ne - o, ne - o pa - sno;
do - mo - vi - no, do - mo - vi - no ni za kog ne - o pa - sno.
Brzo
Nanj kle - tua pa - dni, no nj kle - tua pa - dni, na nj kle - tua

po - dni, tko je u te dir - no! Nanj kle-tva pa - dni,
 na nj kle - tua pa - dni, na nj kle - tua pa - dni, tko je u te
 Osjećajno

dir - no! Već bi - straMu - ra tvog ne hla-di če - la; gdje I - strati je,
 cresc.

o - uaj ka-men-dra-gi? Gdje, sla - va tuo - ja Dal - ma - ci - ja bi - je - la? Gdje
 pp rit.

Ur - bas rije - ka, gdje Ur - bas rije - ka, ma - lo nam te o - stal?
 a tempo

Al o - sta na - da, f Più mosso al o - sta na - da, o - suē - fa i vra - gi; da

ro - biš, nije - si ni - kod tr - gla mo - ča, za vje - ru tek, slo - bo - du,
 > poco a poco cresc.

bo - žje pra - vo, ne, kriuv - da ne - óe ha - ra - ti naš
 dom! Ne, kriuv - da ne - óe ha - ra - ti naš dom!

ff

O - ru - žje no - še bo - žje je pra - vo, a božje pra - vo, bo - žji grom!

15. ŽIVILA HRVATSKA

Koračnica

(A. Šenoa)

Ivan pl. Zajc - Zlatko Grgošević

1. Gla - sna, ja - sna od pa - me - ti pre - ko do - la, pre - ko go - vra,
 hr - vat - ska se pje - sma le - ti sue do si - njeg ta - mo mo - ra.
 Ča - sak! Me - ka čas ko grom, vječ - na je - ka za naš dom: Da - vor
 Da - vor oj. bra - te moj. Nekl se slo - že
 oj. bra - te moj. gr - la bratska: ži - vi - lo Hr - vat - ska! do Nek se slo - že gr - la bratska:
 ži - vi - la, ži - vi - la, ži - vi - la Hr - vat - ska, ži - vi - la!

16. POPUTNICA HRVATSKOGA DOMA

Koračnica

Ivan pl. Zajc - Slavko Modrijan

Nek se dr - že, ne - ka si - je nas hr - vat - ski
 dom! 1. Na - prije smje - lo do slo - bo - de suet nam sr - ce
 2. Do - ma na - šeg sue - to i - me noš je pro - triu
 gri - je plom, zvije - zde zna - nja nek nas vo - de gdje se sja slo -
 si - le štit, za dom ži - vjet, gi - nut s nji - me, vječ - no će nam
 bo - de hram. Pra - dje - do - va du - še sue - te nek nam sja - ju
 ge - slo bit. Sue - ta su nam tvo - ja pra - va tvo - je i - me

noć i dan suo-jom lu-či nek ra -suije-tle gdje je, gdje je na-še
 i tuoj spas, sye-ta nam je tuo-ja sla-va, do-mo- vi-no čuj naš
 sre - ce stan. Na - pred! Bar - jak naš se ui - je.
 glas, čuj glas!
 Na - pred! Bar-jak naš se, bar - jak vi - je je - či pje - sma
 ka - o grom, da grom! Na - pred! Bar-jak naš se, bar-jak vi - je
 je - či pje - sma ka - o grom, da grom! Nek se di - že,
 ne - ka si - je naš hr-vat-ski dom! Nek se di - že,
 ne - ka si - je naš hr - vat - ski dom, nek se
 di - že, ne - ka si - je naš hr - vat-ski dom!

5. POZDRAV DOMOVINI

(P. Preradović) Vilko Novak - Zlatko Grgošević

Svečano i zanosno

Zdra - vo da si, do - mo - vi - no mi - lo! Zdra - vo
 da si, do - mo - vi - no mi - lo! Ma - ja maj - ko, zdra - vo zdra - vo

bi - - la! Mo - ja maj - ko, zdra - vo, zdra - vo bi - - la! Po -
 zdravlja te, po - zdravlja te, oj vje - ran si - nak, si - nak tvoj! Po -
 poco allurgando
 zdra - vija te, po - zdravlja te o vje - ran si - nak tvoj! Fine
 Tempo I.

J. - za du - gog, te - škug pu - to - ua - nja, tuo - me
 li - cu sin se o - pet kla - nja, i pru - ža - ti vru - či cje - lov
 svoj, i pru - ža - ti vru - či cje - lov svoj, da cje lov i pru - ža - ti
 vru - či cje - lov svoj i pru - ža - ti vru - či cje - lov svoj. D.C.al Fine

6. VILO VELEBITA!

Ponaroden napjev. Čbradba Zlatko Grgošević

Marciale

1. oj ti vi - ln, vi - lo lje - le - bi - tu, — ti na - šeg ro - da
 2. Ve - le - bi - te, kr - Šna go - ro na - ša — rad' u te - bi
 di - ko! tuo - ja sla - va je - ste na ma sue - ta — te - bi Hr - vat
 vo - ju - jem, sam' da ne - ma u te - bi ro - va - ša, ra - di ko - jih
 vi - ko — } Ti vi - lo ve - le - bi - ta, — ti na - šeg ro - da di - ko!
 bo - lu - jem — }

7. BOG I HRVATI

(A. Harambašić)

Vilko Novak - Zlatko Grgošević

Veoma svečano(ne previše sporo)

f

Pla-nu-la zo - ra, o - sua - nu dan! *f* Pla-nu-la zo - ra
o - sua - nu dan... Sue se iz noćnog mrtvi - lo bu - di, zba - ci - mo i mi
sto - ljet - ni san! Bu - di - mo jednom pot - pu - ni lju - di u - staj - mo, bra - čo,
sa - da je čas: Ustajmo bra - čo, sa - da je čas, - ustajmo
bra - čo, sa - da je čas - danam se na - še, Široko o - cinstvo
vru - ti uz nas će bi - ti vo - di - ti na - še, uz nas će bi - ti
vo - di - ti na - še: Bog! Bog! Bog i Hr - va - ti!

ff

8. U BOJ!

(F. Marković)

Ivan pl. Žuč - Zlatko Grgošević

Živo i vatreno

f

U boj, u boj, moč iz to - ka, bra - čo, nek du - šman
 taj gru - di na - še plom - te, u - ti - ša

zna ka - komre - mo mil! pp Grad naš već go - ri, si - že do nas vec
 pik ma - ča na - ših zuek. Ko bra - tac bra - ta Zrin - skog po - ljub - te

žar, f pik tur - ski o - ri, bije - san je nji - hou jan.
 sul, za mnom na vra - ta uver - ni ju - na - ci Ko po - žar

2.

vi! p Sad zbo - gom bud' do-me

Sad, bra - čo, pun - mo pu - ške, sa - mo - kre - se, na - še gro - me,
 naš za - u - vijek oj zbo - gom, od suud i suud na te

na - še trije - se, ne - ka o - re, ru - še mo - re; brus'mo lju - te

du - šman i - de prijek 7 već u grob sveti

na - še ma - če, ne - ka sije - ku ja - ce, ja - ce. Pun' mo pu - ške

trup sklada tvoj, al ne - ce, za te sin svak' u boj se

sa - mo - kre - se, na - še gro - me, na - še trije - se

kre - če, do - me naš, ti vije - kom stoj! ff Za
 ne - ka o - re, ru - še mo - re, hajd u boj, u boj! Za
 dom, za dom sad u boj, ma pa - kle - na množnanj di - že svoj
 nož! Hajd u boj! Nas mal, al hra - bar je broj, tko, tko će ga
 strit? Smrt, uro - gu smrt! Za dom u boj, za dom u
 1. Sad zbo - gom 2. pp
 boj! Sad bra - čo smrt! Za do - mo - vi - nu mrije - ti ko - li - ka
 slast: - Prot' du - šma - ni - nu, mo - ra, on mo - ra past!

9. ZRINSKO - FRANKOPANKA

(A. Harambašić)

Ivan pl. Zajc - Slavko Modrijan

Koračnica

Poj - mopje - smu, mi - li dru - zi! Pje - sma nam je sr - ca
 jek, sr - cajek! Poj - mo pje - smu mi - li dru - zi, pje - sma
 nam je sr - ca jek. u ve - se - lju i u tu - zi mi - la

zvezk *ff*
 ka - no ma - čo zvezk, ma - ča zvezk. Pre - če - sto, če - sto ga je
 Hr - vat tr - go a tu - din - cu tek na spas, tek na spas, tek nu
 a - li u zlo on nas vr - go, za uz - dar - je
 spas; a - li u zlo on nas up - go,
 pre - zrew nas

ff Fine
 zo uz - dar - je, zo uz - dar - je pre - zrew nas. gdje slo - bo - de
 Gdje slo - bo - de sad su da - ni? Gdje slo - bo - de sad su
 sad su da - ni što ih Hr - vat cijenit zna? Ah
 da - ni što ib Hr - vat cijenit zna? Gdje slo - bo - de?
 Gdje li Zrin - ski, Fran - ko - pa - ni, gdje su o - na la - ua
 Gdje li Zrinski, Francko-pa - ni, gdje su o - na la - ua
 dva? Gdje su o - na? Tko suo - ju ze - mlju lju - bi
 i tko ne - če bi - ti rob, to - mu krv - nik
 gla - vu ru - bi, taj u hla - dan pa - ja grob! D.C. al Fine

10. NA VOJSKU!

Koračnica

Franjo Krsto Frankopan

Ivan pl. Žajc-Slavko Modrijan

1. No voj-sku, na voj-sku, vi-te-zija-lja-ni!
2. Na no-ge, na no-ge, hra-bre-ni ju-na-ci!

Na voj-sku, na voj-sku, vi-te-zija-lja-ni!
Na no-ge, na no-ge, hra-bre-ni ju-na-ci!

Ko-qa-god maj-ko hr-vat-sko od-hra-ni, na voj-sku, na voj-sku;
Ko-plja se hvataj, na ko-nja se ba-ci, na no-ge, na no-ge;

bub-nje-vi tut-nje, za-stu-va se vi-je. Na voj-sku, na voj-sku!
ži-vje-ti tko vec sramotno tak ne-če, na no-ge, na no-ge!

Tru-blje na o-kup sa-zi-viju ju-na-ke, sko-či mi-ši-ce u
Bra-ćo pamti-te tko do-mukrv li-je, mrijet taj nemože u-

ko-ga su ja-ke! Na voj-sku, na voj-sku, vi-te-zija-lja-ni!
vije-ke on ži-je! Na noge, na noge hra-bre-ni ju-na-ci!

11. HRVATSKA DAVORIJA

August Harambašić

F. S. Vilhar - Zlatko Grgošević

Animato

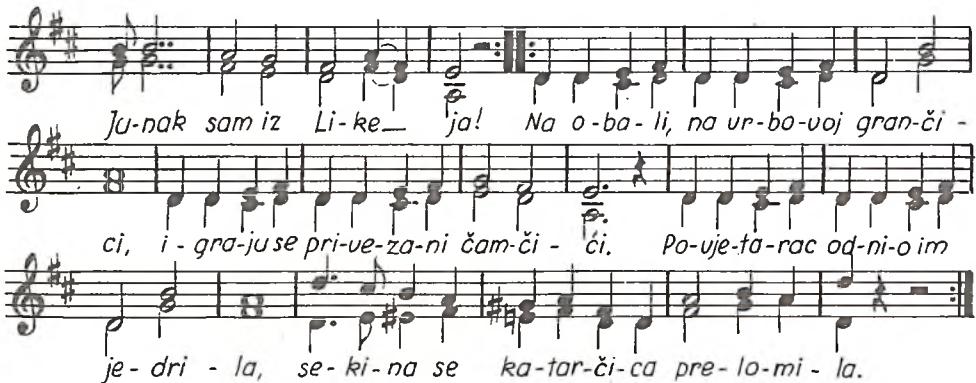
1,2. Oj Hr-va-ti, oj ju-na-ci, bu-banjut-nji, tru-blju

tru - bil Na-pred, bro-ćo slo-bo-donja-ci, na-pred, tko suoj na-rod lju - bi!
 1. No pir hajd-mo na - še slo-bo-de, hr - vat-ska nas zo - ve ma - ti!
 2. Ko-sti na - ših pra - dje - do-va ne - ma-ju u gro - bu mi - ra,
 Dok je kr - vi ka - no vo - de, slau-no če - mo pí - ro - va - ti.
 dok ne si - ne o - pet slau-no kru - na Pe - tra Kre - ši - mi - ra.
ff
 zlat-nu če - mo kru - nu sta - vit na pre - sue - to če - lo Njoj.
 Na-pred, bro-ćo, za slo - bo - du, bo - ljoj sre - ci ro - da suug.
 Po - bijednič - ku sla - uu slo - uit, il' iz - gu - bit ži - uot svoj.
 Nek nas krije - pi brat-ska slo - ga, nek nas vo - di do - bri Bog!
ff
 1,2. Oj Hr - ua - ti, oj ju - na - ci, sa - mo na-pred, na-pred sa - da!
 Tko se na - ma na put sta - ui, nek od na - šeg ma - ča pa - da!

12. JUNAK IZ LIKE

Koračnica

Ku - no mi go - ra, ka - no ve - le - bit, yr - let - ne Li - ke
 hra - bar sam sin; nek sam si - ro - mah, nek sam po - tre - bit,
 zdravljii - ce buj - no čist mije zrak. Ju - nak sam iz Li - ke - jo!

13. OJ HRVATI, OJ JUNACI

Koračnica

(Ivan Trnski)

Briza

Oj Hr - va - ti, oj ju-na-ci, haj - de - mo! Sa-mo -
na-pred u-dri na-ši! Sna-gu dušman nek po - ka - že; on ne -
mo - že da nas plo - ši, bor - ba to be - da do - ka - že! Po - zna - tis - mo
ko - uoj - ni - ci, mi se pa - klo ne bo - ji - mo; mi Hr - va - ti,
miju - na - ci, sa - mo smrti pr - ko - si - mo. Ta - ko suijetna s poznad - auno.

Na - pred sa - mo, u - dri na - ši! Nek u buba - nji sla - ua bu - ba; pu - šku hva - taj -
sa - blju pa - ši! Pu - ška se - ja, sa - blja lju - ba, ku - ka -
vi - cu smrt nek pla - ši, ne Hr - va - ta! U - dri, na - ši!!

14. PROSTO ZRAKOM

Koračnica

(D. Demeter)

Vatroslav Lisinski

1. Pro-sto zra-kom pti-ca le-ti, pro-sto go-rom zvijer pro-la-zи,
 2. Znam, da mo-ji pra-dje-do-ui Hr - va-ti su sla-unи bi-li,
 3. Sam ću spa-lit krou nadgla-vom i pri-pre-mit grob go-ru-ći,

a ja da se lan-ci spe-ti diam tu-din-cu da me ga-zи?
 a u-nuk, zar, nji-hou du-nas, da se ne-zna o-prijet si-li?
 neg'da tu-din s mo-jim pra-uom u mo-joj se ba-ni ku-ći!

Tko ne vo-li u-mrijet pri-je u tom na-ša kru ne bi-je,

tko ne vo-li u-mrijet pri-je u tom na-ša kru ne bi-je,

tko ne vo-li u-mrijet pri-je u tom na-ša kru ne bi-je!

15. HRVATSKA DAVORIJA

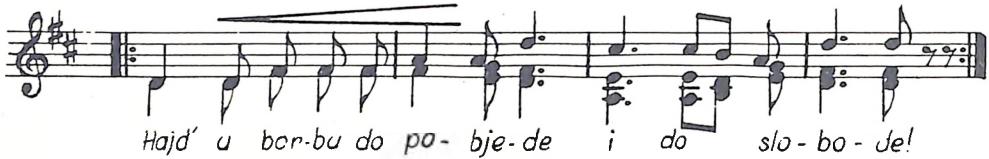
Koračnica

S.M.

1. Di - ži se, di - ži na - ro-de moj,
 2. Bli - sta - ju mu - nje, gro - mo-vi ore,
 3. Tu - din - ci du - quo s na - ma ula-da - še,

prav - da te zo - ve u kr - ua - vi boj!
 po - di - mo, bra - čo, bra - ti lo - vo - ne!
 slo - bo - du na - šu sa - trt htje - do - še!

Nek se kle - ti kn - še uva - zi, pa - li, sije - ci, sa - tri, ga - zil!
 Sku - njaj - mo pod bar - ja - ke na - še sla - ve dič - ne zna - ke.
 Nek se ze - mlja c - kr - ua - ri, po - poz ua - ma, o bar - ba - ri!

16. DUBROVNIKU

GOD. 1846

Koračnica

Spjevao i skladao
Dr M. LEPEŠ

1. Du - bro - uni - če, sla - uni gra - de, hajd'na no - ge
 2. Gle, već hr - le hra - bre če - te. Hr - vat - ska nam

u - sta - ni, u te - bi su na - še na - de u boj smo te
 bra - ča sua, na - ša sue - ta du - žnost sa - da, gr - li Hr - vat

po - zuo - li. Hajd - mo, hajd - mo, hajd - mo, žup - no tko će

Hr - va - ta. pri - je, gdje se hr - vat - ski bar - jak ui - je!

17. GRANIČAR

(Mato Topalović)

Iz Slav. Broda

Koračnica

1. Čur - sto stojim ko kli - su - ra, kad na - ua - li na nju bu - ra,
 2. Vje - ran ua - zda ro - du suo - mu, uje - ran ze - mlji, uje - ran do - mu,
 3. Sue - du - šma - ne ka - da smla - vi, boj - ne spra - ve u kut sta - vi

pro - ti si - li du šma - ni - na, bar - bar - sko - ga kle - tog si - na.
 bla - go suo - je i kru - da - je i za ži - vot suoj ne ha - je.
 pa sue - dri - nom, po - no - som, plu - gom o - re, ko - si ko - som.

Sil - ni, hra - bri gra - ni - čar, sil - ni, hra - bri gra - ni - čar.

18. OJ HRVATI!

Zivo

Slovačke riječi: S.Tomašík
Hrvatske riječi: Dragutin Rakovac

1. Oj Hr - va - ti jo - šte ži - vi riječ na - ših dje - do - va;
 2. Je - zi - ka dar da - de nam Bog sil - ni gro - mo - ui - ti,
 3. Ne - ka bu - re i o - lu - je do - du sa ne - be - sa,

dok za na - rod sr - ce bi - je iji - ho - uih si - no - va.
 ni - tko da - kle ne - smje nam tag bla - ga u - gra - bi - ti.
 pro - tiu sua - ke si - le stra - šne, pro - tiu sua - rog bije - sa.

Ži - vi, ži - vi, duh hr - vat - ski, ži - ujet češ vje - ko - ma,
 Ma - kar na nas na - va - li - le sue - ga sui - je - ta če - te,
 Mi sto - ji - mo po - sto - ja - no ka - o kli - su - ri - ne,

Za - lud po - nor prije - ti pa - kla, za - lud va - tra gro - ma!
 Bog je sna - ma, tkoj' prot na - ma, snji - me hajd' pod pe - te!
 Pro - klet bi - o iz - da - ji - ca na - še do - mo - vi - ne!

19. MI SMO, BRAĆO, HRVATSKOG

(Mato Topalović)

1. Mi smo, bra - čo, hr - vat - skog sin - ci na - ro - da, ne - če - mo se
 2. Ne - ka da - kle što će tko ne - ka go - vo - ri, sla - uno i - me

da - kle tag sti - dit i - me - na; ta na sijje - tu sta - ri - jeg ne - ma ro - da
 hr - vat - sko namne o - bo - ri; Sua o - pa - kost mo - ra past, a na - še će

od na - šeg, ne - ma od hr - vat - sko - ga ro - da sla - uno - ga!
 i - me crast; i - me, i - me hr - vat - sko, i - me sta - rin - sko.

20. OJ HRVATSKA, OJ!

Zanosno

(Dr. Lj.Gaj)

1. Oj Hr - vat - ska, oj, ve - se - lo nam stoj! Što će te - bi bi - ser - kruna
 2. Oj Hr - vat - ska, oj, ni - šta se ne boj! Dač su služni tuu - ji si - ni
 3. Oj Hr - vat - ska, oj, ve - se - lo nam stoj! Sgro - bani - če tuo - ja - slava

21. JOŠ HRVATSKA NI PRO PALA

Ljudevit Gaj

Veselo

Ferdo Livadić

1. Još Hr - vat - ska ni pro - pa - la dok mi ži - u - mo,
 2. Hajđu ko - lo svi Hr - va - ti sta - re dr - ža - ve,
 3 Jednom ču - je svo - je si - ne glo - sno pje - va - ti,

1,2,3. Do - mo - vi - no, pre - do - bra na - ša ma - ti,
 ui - so - ko se bu - de sta - la kad je zbu - di - mo.
 na - še sla - ve ujer - ni bra - ti Li - ke, Kr - ba - ue.
 slo - žne gla - se u vi - si - ne ta - ko di - za - ti.

u slo - bo - di i ra - du ti nam cua - ti!
 Ak je du - go tvr - do spa - la ja - ča ho - če bit
 J vi kr - šni Her - ce - gou - ci i sta - vo - ri - ja,
 Braco, da - nas ka - lo vo - di da - nak sue - tku - je,

Do - mo - vi - no, pre - do - bra na - ša ma - ti,
 ak je sa - da u sru ma - la će se pro - stra - nit
 Bo - sna i vi J - stri - jan - ci i Dal - ma - ci - ja.
 Hr - vat - ska se pre - po - ro - di sin se ra - du - je.

u slo - bo - di i ra - du ti nam cua - ti!

dao je Lisinski, ali nije doživio njenu izvedbu, jer je izvedena tek 2. X. 1897. za intendanta Miletića i dirigenta Nikole pl. Fallera.

Lisinski je skladao veoma mnogo budnica, solo pjesama, zbornih skladba, uvertira i opera — i bio je prvi naš skladatelj, koji je skladao u duhu hrvatske narodne glazbene kulture.

JOSIP RUNJANIN

Rodio se u Vinkovcima 1821. gdje je svršio pučku i srednju školu. Godine 1838. unovačen je i primljen u kadetsku školu. Godine 1840. poslan je kao kaplar u Glinu, gdje je učio pjevati i kitarat i kod kapelnika vojne glazbe. Runjanin je skladao više pjesama, među kojima i pjesmu Ivana Trnskoga: »Ljubimo te, naša diko« i to prema jednom opernom napjevu Donizettia. — Umro je u činu potpukovnika u Novom Sadu 1878.

Godine 1846. skladao je napjev za »Lijepu našu domovinu«, koju je Antun Mihanović spjeval još 1835. Napjev nije potpuno njegov, već ga je skladao prema napjevu Donizetti-evog napjeva »O sole più ratto a sorder l'appresta« iz trećeg čina opere »Lucia di Lammermoor«. Runjanin je napjev prema tekstu »Lijepe naše« slobodno preradio i pohrvatio. U početku nisu stručnjaci priznavali »Lijepu našu« hrvatskom himnom dokazujući da himna mora biti skladana u koralmu duhu, religiozna i ponosna. Građanstvo je poslušalo svoje glazbene stručnjake i napuštalo pjevanje »Lijepe naše«, ali omladina ju je i dalje pjevala međusobno i na javnim priredbama. Pripravnici učiteljske škole u Zagrebu zamolili su svog učitelja, da im harmonizira »Lijepu našu« za muški zbor. Vatroslav Lichtenegger to učini i tiskaju s raznim skladbama 1862. Glazbeni zavod ju također tiska među ostalim muškim zborovima 1863. Od tog vremena širila se »Lijepa naša« po cijeloj Hrvatskoj i Slavoniji.

Uz »Lijepu našu« spjevano je i uglazbljeno mnogo pjesama, ali uz sva nastojanja pojedinih društava nije ju nijedna pobijedila. Za vrijeme izložbe u Zagrebu god. 1891. na prijedlog dalmatinskih Hrvata proglašena je »Lijepa naša« hrvatskom himnom.

Nakon toga prigrlio ju je cijeli hrvatski narod sa neopisivim odusevljenjem.

IVAN pl. ZAJC

Ivan pl. Zajc rodio se na Rijeci I. VIII. 1831., a umro je u Zagrebu 16. XII. 1914. Već u najranijoj mладости pokazivao je ljubav i talenat za glazbu. Otac mu je u to vrijeme bio ravnatelj glazbenog zavoda i kapelnik riječke gradske glazbe. Darovitošću maloga Ivana ponosio se je otac i podučavao ga. Tako je napredovao, da je sa šest godina javno nastupio koncertirajući na guslama i glasoviru u riječkom kazalištu. Kao gimnazijalac više je posvećivao pažnju glazbi nego ostalim školskim predmetima. Skladao je razne skladbe i tako se osamostalio, da je već u nižim razredima skladao operu »Marija Terezija«, koju je napisao školski drug Valé. Tek što je svršio prvi čin, zaplijeni mu otac partituru bojeći se, da će Ivan zanemariti školu. Profesori su nagovorili oca, da ga pošalje u Milano, kamo je i otišao nakon što je svršio gimnaziju. Kad je došao u Milano pokazao je ravnatelju Konzervatorijskoj svoje skladbe i bio je bez teškoća primljen. Tu je ostao šest godina na studiju. Za svoje skladbe dobio je na koncu školske godine razne nagrade (brončanu kolajnu, srebrne kolajne). Skladbe mладога Ivana izvodene su na konzervatorijskim i raznim drugim koncertima. Tek što je bio pet godina u Milatu imao je 78 djela. U to vrijeme dade ravnatelju konzervatorijsku jedan operni libretto učenicima, da na nj skladaju operu. Zajc je dobio prvu nagradu (srebrnu kolajnu) i diplomu kompozitora, dirigenta i majstora kompozicije. Opera je izvedena 1855. s velikim uspjehom, na temelju kojega su mладога Zajca htjeli namjestiti kao dirigenta na Milanskoj Skali. Zajc je tu laskavu ponudu odbio i povratio se na Rijeku.

Iza smrti roditelja ostao je sam sa svojom malom sestrom. Na Rijeci je bio sedam godina ravnatelj gradskog kazališnog orkestra i filharmoničkog zavoda. Za to vrijeme je skladao različite skladbe od plesova do opere. Nakon sedam godina odlučio je otici u Beč radi daljnog usavršavanja u glazbi. U početku živio je veoma oskudno, dok se nije upoznao s ravnateljem bečke operete F. Suppeom, koji je bio rodom iz Dubrovnika. Suppe je Zajcu omogućio izvedbe njegovih opereta. U Beču se je upoznao također i sa hrvatskim dacima: F. Markovićem, A. Šenoom, I. Zaharom i P. Preradovićem. Potaknut od tog društva skladao je pjesmu »U boj!« za proslavu tristogodišnjice bitke kod Sigeta. Sa svojim operetama postigao je Zajc u Beču velike uspjehe. Taj uspjeh nije ostao nezapažen u Zagrebu i kazališna uprava pozove ga da dođe u Zagreb i preuzme vodstvo kazališnog orkestra i glazbene škole Glazbenog zavoda. Zajc je, oduševljen domoljubnim zanosom Hrvata, prionuo svim svojim silama stvaranju novih djela. Uz kazališni rad priredivao je i samostalne koncerte, na kojima su nastupali pojedini hrvatski umjetnici.

Godine 1870. imenovala ga je vlada privremenim ravnateljem Kazališta, a Augusta Šenou dramaturgom. U toj godini izvedene su njegove opere »Mislav i Ban Legat«, te »Prodana nevjest«, »Norma« i »Trovatore« prevedene na hrvatski. U početku davao je mnogo opereta, ali je nakon otvorenja stalne hrvatske opere (1870.) napustio operetu i dao prednost operi. U narednih pet godina izveo je više opera svjetskog glasa, koje su ostale do danas na pozornicama našeg kazališta. Najveći uspjeh postigao je svojom historijskom operom »Nikola Šubić Zrinski«, koja je izvedena 4. studenoga 1876. Za njegov predan rad na glazbenom polju u Zagrebu i Hrvatskoj, izabralo ga je gradsko vijeće 1880. za začasnog gradanina grada Zagreba.

Kad je imenovan ravnateljem Glazbenog zavoda, našao je veoma mali broj daka kao i nastavnika. Uveo je učenje instrumenata i teoretskih predmeta. Pod njegovim vodstvom Glazbeni zavod oživio je novim životom i vršio onu dužnost, koja mu je bila namijenjena pri njegovom osnutku.

Zajc je sudjelovao i u organizaciji pjevačkih zborova, za koje je napisao bezbroj raznih skladba.

Ivan pl. Zajc je najplodniji hrvatski skladatelj, koji je dao svom narodu vokalne i instrumentalne skladbe, operete i opere — ukupno oko 1200 djela. Stvaranje tako velikog broja djela dokazuje Zajčevu sposobnost i iskrenu ljubav prema svome narodu.

Hrvati imadu baš Zajcu zahvaliti razvoj hrvatske opere, Filharmonije, Glazbenog zavoda, zborne literature i uopće razvitak glazbenog života u Hrvatskoj.

VILKO NOVAK

Rodio se u Varaždinu 15. II. 1865., a umro je u Zagrebu 16. V. 1918. Pučku školu je svršio u Čepinu, gimnaziju u Osijeku i Zagrebu. Upisao se na zagrebačko sveučilište na pravni fakultet, a u isto vrijeme bio je namješten na financiji kao činovnik. Zato vrijeme skladao je razne pjesme, kojima je svratio na sebe pažnju. Na nagovor Antuna Stöhla upisao se u glazbenu školu Glazbenoga zavoda. God. 1894. svršio je s odličnim uspjehom i osposobio se za učitelja muzike i pjevanja.

Vilko Novak je jedan od najistaknutijih zbornih skladatelja u Hrvatskoj. Napisao je bezbroj zbornih skladbi, koje su postale svojim najširih slojeva hrvatskoga naroda. Najpoznatiji su mu zborovi: »Bog i Hrvati«, »Hrvatskoj«, »Pozdrav domovini« i »Gorski kraj«. Skladbe Vilka Novaka pune su osjećaja i baš to je uzrok da ih narod prigrlio.

Bio je učitelj pjevanja na zagrebačkoj preparandiji, ženskom liceju i glazbenoj školi. U to vrijeme napisao je: Obuku zbornog pjevanja, Povijest muzike, Školu za orguljanje, rukovijet narodnih pjesama — Cvijeće iz narodnog vrta, pjesmaricu za crkveno pjevanje i »Pjevanku«, zbirku pjesama za pučke škole. Kao dirigent hrv. pjev. društva »Kolo« skladao je staroslavensku misu »Sv. Ćirila i Metoda«. Velike skladbe »Selim beg« i »Troje proljeće« izdao mu je savez hrv. pjev. društava. Skladao je i operu »Proljetna bura« na libreto Dr. M. Ogrizovića, koja je bila izvedena 1914. s lijepim uspjehom. Zadnja mu je skladba »Prevarena nada«, velika balada za mješoviti zbor, soliste i orkestar ostala nedovršena. U zadnjim se svojim skladbama priklonio hrvatskom narodnom glazbenom izražaju.

ZAJEDNIČKI
STVARAJMO
HRVATSku
DJECJU
PJESMU,
JER JEDINO
NA TAJ NAČIN
DOĆI ĆEMO I
MI HRVATI DO
DJECJE PJESME
PEDAGOŠKE
I UMJETNIČKE
VRIJEDNOSTI

Muzička akademija

525212101

Utemeljena 1874. godine

ZAKLADA
TISKARE NARODNIH NOVINA
U ZAGREBU

TISKARA - LITOGRAFIJA
KNJIGOVEŽNICA
CINKOGRAFIJA - OFFSET
NAKLADA KNJIGA

FRANKOPANSKA 26 - TELEFON 24448 I 24449